

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr.109.628 van 1 augustus 2002
in de zaak A. 124.696/VII-27.413.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij Advocaat M.-Chr. WARLOP,
 kantoor houdende te 1200 BRUSSEL,
 A.J. Slegerslaan 167

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Israëlsche nationaliteit, op 31 juli 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot weigering van verblijf van de Minister van Binnenlandse Zaken van 26 juli 2002, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 31 juli 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op donderdag 1 augustus 2002, om 11 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. DUPONT die, loco Advocaat M.-Chr. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij ;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

1.2. Overwegende dat de verzoekende partij het enige middel afleidt uit de schending van artikelen 51/5 § 1, alinea 2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de artikelen 3, 4 en 9 van de overeenkomst betreffende de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat bij één van de Lidstaten van de Europese Gemeenschap wordt ingediend, gedaan te Dublin op 15 juni 1990 en goedgekeurd bij wet van 11 mei 1995 en de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen; dat zij in concreto aanvoert dat, in strijd met voormelde bepalingen, in het bestreden besluit geen rekening is gehouden met bepaalde familiale banden van de verzoekende partij in België, noch met het feit dat de verzoekende partij op zeer regelmatige basis zou moeten worden behandeld om orthopedische redenen waardoor het haar verboden zou zijn te reizen, noch met het feit dat de verzoekende partij de behandeling van haar asielaanvraag in België verkiest omwille van de politieke houding die België aannam in de Palestijnse kwestie;

Overwegende dat de verzoekende partij ter terechtzitting onder meer een medisch verslag van prof. Casteleyn van 25 juli 2002 neerlegt;

1.3. Overwegende dat de verwerende partij ter terechtzitting mondeling toelicht dat de verzoekende partij, vooraleer het bestreden besluit werd genomen, tegenover het bestuur geen gewag heeft gemaakt van redenen op grond waarvan België met toepassing van de overeenkomst betreffende de vaststelling van de Staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat bij één van de Lidstaten van de Europese Gemeenschap wordt ingediend, gedaan te Dublin op 15 juni 1990 en goedgekeurd bij wet van 11 mei 1995, de asielaanvraag zou kunnen behandelen;

1.4. Overwegende dat uit de vragenlijst van de verwerende partij prima

facie blijkt dat de verzoekende partij, vooraleer het bestreden besluit werd genomen, inderdaad niet heeft verwezen naar de aanwezigheid van familieleden in België noch naar de noodzaak van een voortgezette medische behandeling in België;

1.5 Overwegende dat de verzoekende partij deze gronden prima facie voor het eerst in haar verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid aanhaalt, zodat de verwerende partij er geen kennis van had en er derhalve geen rekening mee kon of moest houden bij het nemen van het bestreden besluit; dat de door de verzoekende partij aangehaalde bepalingen prima facie dan ook niet geschonden werden;

1.6 Overwegende dat de loutere wens van de verzoekende partij om de asielaanvraag in België te laten behandelen omwille van de politieke houding van België aangaande de Palestijnse kwestie prima facie niet als een reden kan worden beschouwd op grond waarvan België met toepassing van voornoemde Overeenkomst de asielaanvraag van de verzoekende partij zou kunnen behandelen, nadat deze laatste reeds een Frans visum had gekregen;

Overwegende dat het enig middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een
augustus tweeduizend en twee, door :

de HH.	C. ADAMS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.